

Sygn. akt II Ka 326/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Ziółkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

po rozpoznaniu 12.01.2018 r.

sprawy M. G.

obwinionego o wykroczenie z art. 87§1 k.w. w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 PRD

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku z 25.09.2017 r. sygn. akt II W 557/16

1. Zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia obwinionego M. G. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego we wniosku o ukaranie, tj. wykroczenia z art. 87§1 k.w. w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 PRD.
2. Kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.
3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. G. kwotę 1.416,00 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu I – instancyjnym i odwoławczym.

SSO Marek Ziółkowski

Sygn. akt: II Ka 346/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 września 2017 r. Sąd Rejonowy w Turku, sygn. akt II W 557/16, obwinionego M. G. uznał za winnego tego, że w dniu 22 listopada 2016 r. o godz. 12.35 w miejscowości (...), gmina D., będąc w stanie po użyciu alkoholu tj. 0,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, tj. popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 87 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 400 zł.

Na podstawie art. 87 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. Sąd orzekł wobec obwinionego zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi kat. (...) prawa jazdy na okres 8 miesięcy, na poczet którego, na podstawie art. 29 § 4 k.w., zaliczył zatrzymanie prawa jazdy od dnia 22 listopada 2016 r. do dnia 4 lipca 2017 r.

Nadto, na podstawie art. 29 § 3 k.w. Sąd nałożył na obwinionego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w T..

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca obwinionego M. G. zaskarżając go w całości. Na podstawie art. 438 pkt. 2 i 4 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. orzeczeniu zarzucił:

- mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania tj. art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w., poprzez rozstrzygnięcie zachodzących w sprawie wątpliwości w zakresie ustalenia stężenia alkoholu w wydychanym

powietrzu na niekorzyść obwinionego w sytuacji, gdy z opinii biegłego z dnia 9 maja 2017 r. wynika, iż wobec zakresu błędu pomiarowego rzeczywiste stężenie alkoholu w wydychanym przez obwinionego powietrzu mogło kształtować się na poziomie 0,08 mg/l, co doprowadziło do uznania, że obwiniony popełnił zarzucany mu czyn,

- mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. poprzez niedokonanie wnikliwej, wszechstronnej, zgodnej z wymaganiami oceny opinii biegłego z dnia 9 maja 2017 r., mającej istotne znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy i w konsekwencji ustalenie błędnego stanu faktycznego, tj., że obwiniony w dniu 22 listopada 2016 r. prowadził pojazd mechaniczny w stanie po użyciu alkoholu w czasie, gdy stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło 0,11 mg/l.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu, a nadto o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kosztów udzielonej mu obrony przez adw. M. M. w postępowaniu przed Sądem I instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Wniesiona apelacja okazała się zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku oraz uniewinnienia M. G. od zarzucanego mu czynu.

Akta sprawy wskazują, że zawartość alkoholu w wydychanym przez obwinionego powietrzu została zbadana przy użyciu urządzenia (...) (k. 3): o godz. 12.42 uzyskano wynik 0,11 mg/dm⁽³⁾ zaś o godz. 11.58 uzyskano wynik 0,07 mg/dm⁽³⁾. Tabela wzorcowania użytego urządzenia wskazuje, że przy wartości odniesienia 0,1 mg/l niepewność pomiaru wynosi 0,01 mg/l (k. 3v). Przy ocenie powyższej okoliczności należy mieć także na uwadze treść opinii dr. n. med. J. T. z (...) im. K. M. w P., Katedra i Zakład Medycyny Sądowej (k. 59-62). Z jej treści wynika, że rozszerzona niepewność pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu do zawartości 0,05 mg/l występująca w warunkach rzeczywistych nie przekracza 0,03 mg/l i nie jest ona związana z typem zastosowanego urządzenia pomiarowego. Uwzględniając powyższe biegły wskazał, iż zawartość alkoholu w wydychanym przez obwinionego powietrzu o godz. 12.42 zawierała się w zakresie od 0,08-0,14 mg/l.

"Stan po użyciu alkoholu" został zdefiniowany w treści art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 ze zm.) jako zawartość alkoholu w organizmie wynosząca lub prowadząca do stężenia we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ albo obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³.

Skoro zatem niepewność pomiaru wynosiła 0,03 mg/l, pamiętając jednocześnie o wynikach badań na zawartość alkoholu w wydychanym przez obwinionego powietrzu, to nie można z całą pewnością stwierdzić, że w chwili tak pierwszego jak i drugiego pomiaru znajdował się on w stanie po użyciu alkoholu.

Mając powyższe na uwadze obwinionego M. G. należało uniewinnić od zarzucanego mu wykroczenia z art. 87 § 1 k.w.

Dlatego Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił obwinionego od zarzucanego mu wykroczenia, a kosztami postępowania zgodnie z art. 119 k.p.w. w zw. z art. 634 k.p.k. i art.118 § 2 k.p.w. obciążył Skarb Państwa.

Marek Ziółkowski